

SZÁZ RAKÉTÁT, EZRET

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 36. szám, 2019. szeptember 6.

A 150 milliárdért beszerzett levegő-levegő rakéták bizonyára nem az orosz kémbank ellen szükségesek, hiszen az nem a levegőben van, hanem Budapest földjén. A demagógok azt mondják, hogy ezért a pénzért lehetett volna az egészségügyet, az oktatást, a nyugdíjasokat vagy a közmunkásokat támogatni, ám ezt az érvelést el kell utasítanunk.

Orbán ugyanis légvárakat épít, ezeket pedig a légtérben kell megvédeni. Igaz, épít ő magának igazi várat is, az is kerül annyiba, mint az amcsi rakéták, nekünk azonban csak légvárígérek jutnak, ám ezek védelme is roppant fontos számára. Ez is mutatja, mennyire szívén viseli népünk gondjait – vállára venni nem bolond.

Ez a rakéta-program legalább olyan hasznos, mint a paksi erőmű vagy a kínai vasút. Nem csak sokba kerül, de nem is térül meg soha – viszont alátámasztja szuverenitásunkat, mivel így már egyszerre három világhatalom adósai leszünk.

NATO-kötelezettségünk persze előírja a haderőfejlesztést és a hadi kiadások növelését, ám ez is igazi Fidesz-módon történik. Nem vonnak be szakértőket, nem szavaz róla a parlament, nem tájékoztatják az ellenzékét, a lakosságot – örülünk, hogy olyan jól hajt a gazdaság, hogy telik rá.

Bár én azt hiszem, a magyar nép egy újabb stadionnak jobban örült volna.